Zbornik sudske prakse

PRESUDA OPĆEG SUDA (sedmo vijeće)

27. travnja 2022.*

„Zajednička vanjska i sigurnosna politika – Mjere ograničavanja poduzete s obzirom na situaciju u Demokratskoj Republici Kongu – Zamrzavanje financijskih sredstava – Ograničavanje ulaska na državna područja država članica – Zadržavanje tužiteljeva imena na popisima osoba na koje se odnose mjere – Dokaz o osnovanosti uvrštenja i zadržavanja na popisima – Trajanje činjeničnih i pravnih okolnosti koje su dovele do donošenja mjera ograničavanja”

U predmetu T-108/21,

Ferdinand Ilunga Luyoyo, sa stalnom adresom u Kinshasi (Demokratska Republika Kongo), kojeg zastupaju T. Bontinck, P. De Wolf, A. Guillerme i T. Payan, odvjetnici,

tužitelj,

protiv

Vijeća Europske unije, koje zastupaju M.-C. Cadilhac i H. Marcos Fraile, u svojstvu agenata,

tuženika,

OPĆI SUD (sedmo vijeće),

u sastavu: R. da Silva Passos (izvjestitelj), predsjednik, I. Reine i L. Truchot, suci,

tajnik: E. Coulon,

uzimajući u obzir pisani dio postupka,

uzimajući u obzir da stranke nisu podnijele zahtjev za zakazivanje rasprave u roku od tri tjedna od dostave obavijesti o zatvaranju pisanog dijela postupka i da je stoga odlučeno, u skladu s člankom 106. stavkom 3. Poslovnika Općeg suda, da se odluka donese bez provođenja usmenog dijela postupka,

donosi sljedeću

* Jezik postupka: francuski

Presudu

1 Svojom tužbom na temelju članka 263. UFEU-a, tužitelj, Ferdinand Ilunga Luyoyo, zahtijeva poništenje, s jedne strane, Odluke Vijeća (ZVSP) 2020/2033 od 10. prosinca 2020. o izmjeni Odluke 2010/788/ZVSP o mjerama ograničavanja protiv Demokratske Republike Konga (SL 2020., L 419, str. 30.), te, s druge strane, Provedbene uredbe Vijeća (EU) 2020/2021 od 10. prosinca 2020. o provedbi članka 9. Uredbe (EZ) br. 1183/2005 o uvođenju određenih posebnih mjera ograničavanja usmjerenih protiv osoba koje krše embargo na oružje u odnosu na Demokratsku Republiku Kongo (SL 2020., L 419, str. 5.) (u daljnjem tekstu zajedno nazvane: pobijani akti), u dijelu u kojem se ti akti odnose na njega.

Okolnosti spora

Kontekst mjera ograničavanja

2 Tužitelj je državljanin Demokratske Republike Kongo koji je u kongoanskoj nacionalnoj policiji (PNC) obnašao funkciju zapovjednika protuizgredničke jedinice Légion Nationale d'Intervention (LNI), a zatim zapovjednika jedinice nadležne za zaštitu institucija i visokih dužnosnika (UPIHP).

3 Ovaj predmet spada u okvir mjera ograničavanja koje je Vijeće Europske unije uvelo radi uspostave trajnog mira u Demokratskoj Republici Kongu i izvršavanja pritiska na osobe i subjekte koji krše embargo na oružje u odnosu na tu državu.

Mjere koje je Unija donijela samostalno

4 Vijeće je 18. srpnja 2005. na temelju članaka 60., 301. i 308. UEZ-a donijelo Uredbu (EZ) br. 1183/2005 o uvođenju određenih posebnih mjera ograničavanja usmjerenih protiv osoba koje krše embargo na oružje u odnosu na Demokratsku Republiku Kongo (SL 2005., L 193, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 18., svezak 13., str. 62.)

5 Vijeće je 20. prosinca 2010. na temelju članka 29. UEU-a donijelo Odluku 2010/788/ZVSP o mjerama ograničavanja protiv Demokratske Republike Konga i stavljanju izvan snage Zajedničkog stajališta 2008/369/ZVSP (SL 2010., L 336, str. 30.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 18., svezak 13., str. 191.)

6 Vijeće je 17. listopada 2016. donijelo zaključke u kojima je, prije svega, izrazilo duboku zabrinutost Europske unije u pogledu situacije u Demokratskoj Republici Kongo, otežane „iznimno nasiln[im] djel[ima] koja su počinjena 19. i 20. rujna 2016., posebno u Kinshasi [(Demokratska Republika Kongo)]” te je podsjetilo na to da je „organizacija izbora primarna odgovornost tijelâ vlasti [Demokratske Republike Konga]”. Zatim, Vijeće je navelo da se vlada Demokratske Republike Konga, kako bi se osiguralo povoljno okružje za održavanje dijaloga i izbora, mora jasno obvezati na jamčenje poštovanja ljudskih prava i vladavine prava te na prekid svake uporabe pravosudnog sustava kao političkog sredstva. Usto, navelo je da Unija poziva na puštanje svih političkih zatvorenika na slobodu i prestanak politički motiviranih sudskih postupaka protiv oporbe i civilnog društva, kao i na rehabilitaciju osoba žrtava političkih presuda, prije nego što je pojasnilo da se zabranama mirnih prosvjeda, zastrašivanjima i zlostavljanjima oporbe, civilnog društva i medija onemogućuje priprema mirne i demokratske tranzicije. Naposljetku, Vijeće je obavijestilo da će se „[Unija] koristiti svim dostupnim sredstvima, među ostalim pojedinačnim mjerama

ograničavanja protiv onih koji su odgovorni za teške povrede ljudskih prava, onih koji potiču na nasilje ili koji otežavaju okončanje krize na sporazuman i miran način kojim se poštuju težnje kongoanskog naroda da odaberu svoje predstavnike”.

7 Vijeće je 12. prosinca 2016., na temelju članka 29. UEU-a, donijelo Odluku (ZVSP) 2016/2231 o izmjeni Odluke 2010/788 (SL 2016., L 336 I, str. 7.).

8 Istog dana, Vijeće je na temelju članka 215. UFEU-a donijelo Uredbu (EU) 2016/2230 o izmjeni Uredbe br. 1183/2005 (SL 2016., L 336 I, str. 1.).

9 U uvodnim izjavama 2. do 4. Odluke 2016/2231 ponavljaju se zaključci koje je Vijeće donijelo 17. listopada 2016., kako su navedeni u točki 6. ove presude.

10 Vijeće je 6. ožujka 2017. donijelo zaključke u kojima je najprije izrazilo zabrinutost Unije u pogledu političke situacije u Demokratskoj Republici Kongu, koja je osobito uzrokovana sigurnosnom situacijom u nekoliko regija te zemlje u kojima se upotrebljava prekomjerna sila. Nadalje, nakon što je osudilo teške povrede ljudskih prava, Vijeće je pojasnilo da je borba protiv nekažnjavanja jedan od uvjeta koji su potrebni za mirnu tranziciju i trajnu stabilizaciju zemlje. Naposljetku, Vijeće je navelo da Unija žali zbog izbijanja nasilja u trima provincijama Kasaïja i u središnjem Kongu (Demokratska Republika Kongo) te je zabrinuta zbog informacija o teškim povredama ljudskih prava i humanitarnog prava koje su počinile paravojne organizacije u Kasaïju, osobito zbog novačenja i nezakonitog iskorištavanja djece vojnika, kao i zbog ubojstava civila koja su počinile sigurnosne snage Demokratske Republike Konga, što bi na temelju međunarodnog prava mogli biti ratni zločini.

11 Vijeće je 29. svibnja 2017. osobito na temelju članka 31. stavka 2. UEU-a i članka 6. stavka 2. Odluke 2010/788 donijelo Provedbenu odluku (ZVSP) 2017/905 o provedbi Odluke 2010/788 (SL 2017., L 138 I, str. 6.). Istog dana Vijeće je donijelo Provedbenu uredbu (EU) 2017/904 o provedbi članka 9. stavka 2. Uredbe br. 1183/2005 (SL 2017., L 138 I, str. 1.).

Kriteriji koji su primijenjeni za donošenje mjera ograničavanja protiv Demokratske Republike Konga

12 Članak 3. stavak 2. Odluke 2010/788, kako je izmijenjen Odlukom 2016/2231, predviđa sljedeće:

„Mjere ograničavanja kako su predviđene u članku 4. stavku 1. i članku 5. stavcima 1. i 2. uvode se protiv osoba i subjekata:

(a) koji sprečavaju da se kriza okonča na sporazuman i miran način ususret izborima u [Demokratskoj Republici Kongu], među ostalim nasilnim djelima, represijom ili poticanjem nasilja ili ugrožavanjem vladavine prava;

(b) koji sudjeluju u planiranju, vođenju ili počinjenju djela koja predstavljaju teška kršenja ili povrede ljudskih prava u [Demokratskoj Republici Kongu];

(c) koje su povezane s osobama iz točaka (a) i (b);

kako su navedene u Prilogu II.”

13 Članak 4. stavak 1. Odluke 2010/788, kako je izmijenjen Odlukom 2016/2231, određuje da „[d]ržave članice donose mjere potrebne kako bi se osobama iz članka 3. spriječio ulazak na njihova državna područja ili provoz kroz njih”.

14 U skladu s člankom 5. stavcima 1. i 2. Odluke 2010/788, kako je izmijenjen Odlukom 2016/2231, predviđa se sljedeće:

„1. Zamrzavaju se sva financijska sredstva, druga financijska imovina i gospodarski izvori koji su u vlasništvu ili koje izravno ili neizravno nadziru osobe ili subjekti iz članka 3. ili pripadaju subjektima koji su u njihovu vlasništvu ili pod njihovim izravnim ili neizravnim nadzorom ili u vlasništvu ili pod nadzorom bilo kojih osoba ili subjekata koji djeluju u njihovo ime ili po njihovim uputama, kako su navedeni u prilozima I. i II.

2. Nikakva financijska sredstva, druga financijska imovina ili gospodarski izvori ne smiju se staviti na raspolaganje, izravno ili neizravno, osobama ili subjektima iz stavka 1. kao ni njima u korist.”

15 Članak 2.b stavak 1. Uredbe br. 1183/2005, kako je izmijenjen Uredbom 2016/2230, pak predviđa sljedeće:

„Prilog I.a uključuje fizičke ili pravne osobe, subjekte ili tijela koje je Vijeće uvrstilo na popis zbog bilo kojeg od sljedećih razloga:

(a) ometanje sporazumnog i mirnog rješenja ususret izborima u [Demokratskoj Republici Kongu], među ostalim nasiljem, represijom, poticanjem na nasilje ili podrivanjem vladavine prava;

(b) planiranje, vođenje ili počinjenje radnji koje predstavljaju teška kršenja ili povrede ljudskih prava u [Demokratskoj Republici Kongu];

(c) povezanost s fizičkim ili pravnim osobama, subjektima ili tijelima iz točaka (a) i (b).”

16 U skladu s člankom 2. Uredbe br. 1183/2005, kako je izmijenjen Uredbom 2016/2230, predviđa se sljedeće:

„1. Zamrzavaju se sva financijska sredstva i gospodarski izvori koji, izravno ili neizravno, pripadaju fizičkim ili pravnim osobama, subjektima ili tijelima uvrštenima u popis u Prilogu I. ili Prilogu I.a, uključujući treće osobe koje djeluju u njihovo ime ili prema njihovim uputama, ili su u njihovu vlasništvu odnosno posjedu ili pod njihovom kontrolom.

2. Nikakva sredstva ni gospodarski izvori ne smiju se staviti, izravno ili neizravno, na raspolaganje fizičkim ili pravnim osobama, subjektima ili tijelima koji su uvršteni na popis u Prilogu I. ili Prilogu I.a, ni za njihovu korist.”

Prvotno trajanje primjene mjera ograničavanja

17 U skladu s člankom 9. stavkom 2. Odluke 2010/788, kako je izmijenjen Odlukom 2016/2231, „[m]jere iz članka 3. stavka 2. primjenjuju se do 12. prosinca 2017.” i „[p]rema potrebi se obnavljaju ili mijenjaju ako Vijeće smatra da njihovi ciljevi nisu ispunjeni”.

Prvotno uvrštenje tužiteljeva imena na popise osoba na koje se odnose mjere ograničavanja

18 Odlukom 2016/2231 i Uredbom 2016/2230, tužiteljevo ime uvršteno je na popise osoba i subjekata na koje se odnose mjere ograničavanja iz Priloga II. Odluci 2010/788 i iz Priloga I.a Uredbi br. 1183/2005 (u daljnjem tekstu zajedno nazvani: sporni popisi).

19 Vijeće je takvo uvrštenje opravdalo sljedećim razlozima:

„Kao zapovjednik protuizgredničkog tijela [LNI PNC-a], Ferdinand Ilunga Luyoyo odgovoran je za prekomjernu uporabu sile i nasilnu represiju u rujnu 2016. u Kinshasi. U tom je svojstvu, Ferdinand Ilunga Luyoyo stoga bio uključen u planiranje, vođenje i počinjenje djela koja predstavljaju teška kršenja humanitarnih prava u [Demokratskoj Republici Kongu]."

20 Tužbom podnesenom tajništvu Općeg suda 6. ožujka 2017., tužitelj je pokrenuo postupak, upisan pod brojem predmeta T-143/17, u biti za poništenje Uredbe 2016/2230, u dijelu u kojem se taj akt odnosi na njega. Predmet je izbrisan iz upisnika Općeg suda rješenjem od 7. prosinca 2018., Ilunga Luyoyo/Vijeće (T-143/17, neobjavljeno, EU:T:2018:987), nakon što je tužitelj povukao tužbu.

Prva tri produljenja mjera ograničavanja naloženih tužitelju

21 Odlukom Vijeća (ZVSP) 2017/2282 od 11. prosinca 2017. o izmjeni Odluke 2010/788 (SL 2017., L 328, str. 19.), mjere ograničavanja koje su primijenjene na tužitelja zadržane su, zbog istih razloga, do 12. prosinca 2018.

22 Tužbom podnesenom tajništvu Općeg suda 8. ožujka 2018., tužitelj je pokrenuo postupak, upisan pod brojem predmeta T-166/18, protiv Odluke 2017/2282, u dijelu u kojem se ta odluka odnosi na njega. Ta je tužba odbijena presudom od 12. veljače 2020., Ilunga Luyoyo/Vijeće (T-166/18, neobjavljena, EU:T:2020:50).

23 Vijeće je 10. prosinca 2018. donijelo Odluku (ZVSP) 2018/1940 o izmjeni Odluke 2010/788 (SL 2018., L 314, str. 47.) i Provedbenu uredbu (EU) 2018/1931 o provedbi članka 9. Uredbe br. 1183/2005 (SL 2018., L 314, str. 1.). Tim se aktima uvrštenje tužiteljeva imena na sporne popise zadržalo do 12. prosinca 2019. Razlozi za uvrštenje tužiteljeva imena na sporne popise ažurirani su kako bi se dodalo da je „Ferdinand Ilunga Luyoyo u srpnju 2017. imenovan […] zapovjednikom jedinice kongoanske nacionalne policije [UPIHP]".

24 Tužbom podnesenom tajništvu Općeg suda 20. veljače 2019., tužitelj je pokrenuo postupak, upisan pod brojem predmeta T-124/19, protiv Odluke 2018/1940 i protiv Provedbene uredbe 2018/1931, u dijelu u kojem se ti akti odnose na njega. Ta je tužba odbijena presudom od 3. veljače 2021., Ilunga Luyoyo/Vijeće (T-124/19, neobjavljena, EU:T:2021:63).

25 Vijeće je 9. prosinca 2019. donijelo Odluku (ZVSP) 2019/2109 o izmjeni Odluke 2010/788 (SL 2019., L 318, str. 134.) i Provedbenu uredbu (EU) 2019/2101 o provedbi članka 9. Uredbe br. 1183/2005 (SL 2019., L 318, str. 1.). Tim se aktima uvrštenje tužiteljeva imena na sporne popise zadržalo do 12. prosinca 2020. Vijeće je u njima ažuriralo razloge za takvo uvrštenje, pri čemu je nakon upućivanja na njegovu funkciju zapovjednika UPIHP-a dodalo da „[z]bog svoje funkcije snosi odgovornost za nedavna kršenja ljudskih prava koja je počinio PNC".

26 Dopisom od 10. prosinca 2019. Vijeće je obavijestilo tužitelja o Odluci 2019/2109 te je pojasnilo da, u slučaju da želi podnijeti dodatne primjedbe, treba ih dostaviti prije 1. rujna 2020..

27 Tužbom podnesenom tajništvu Općeg suda 19. veljače 2020., tužitelj je pokrenuo postupak, upisan pod brojem predmeta T-101/20, protiv Odluke 2019/2109 i Provedbene uredbe 2019/2101, u dijelu u kojem se ti akti odnose na njega. Ta je tužba odbijena presudom od 15. rujna 2021., Ilunga Luyoyo/Vijeće (T-101/20, neobjavljena, EU:T:2021:575).

Preispitivanje

28 Dopisom od 4. lipnja 2020., tužiteljevi odvjetnici podnijeli su Vijeću zahtjev za pristup spisu te su zatražili produljenje krajnjeg roka za podnošenje dokaza u potporu zahtjevu za preispitivanje uvrštenja njegova imena na sporne popise do 1. listopada 2020.

29 Dopisom od 7. srpnja 2020., Vijeće je obavijestilo tužiteljeve odvjetnike da prihvaća njihov zahtjev za produljenje krajnjeg roka za podnošenje zahtjeva za preispitivanje do 1. listopada 2020.

30 Dopisom od 23. srpnja 2020., Vijeće je tužiteljevim odvjetnicima dostavilo osam radnih dokumenata.

31 Tužiteljevi odvjetnici su 1. listopada 2020. Vijeću službeno uputili zahtjev za preispitivanje, u kojem osobito tvrde da je počinilo pogrešku u ocjeni. U tom su pogledu naglasili da se tužiteljeva funkcija promijenila jer od prosinca 2019. više nije obnašao nikakvu stvarnu funkciju u kongoanskoj policiji, iako je zadržao čin generala i pripadajuću naknadu, te da tijekom 2020. nije imao nikakvu funkciju niti je bio uključen u bilo kakvu političku, vojnu ili upravnu aktivnost Demokratske Republike Konga, nego je privatno obnašao funkciju predsjednika Kongoanskog boksačkog saveza.

32 U prilozima dopisu upućenom tužiteljevim odvjetnicima 30. listopada 2020., Vijeće im je dostavilo četiri radna dokumenta koja se odnose na uvrštenje tužiteljeva imena na sporne popise.

33 U dopisu od 30. listopada 2020. Vijeće je navelo da je zbog tih elemenata razmotrilo ažuriranje obrazloženja koje se odnosi na tužitelja te je u njemu pojasnilo da je bio zapovjednik UPIHP-a „do prosinca 2019.” i dodalo da je „zadržao čin generala i ostao aktivan na javnoj sceni [Demokratske Republike Konga]”.

34 Vijeće je također pojasnilo da, u slučaju da tužitelj želi podnijeti dodatne primjedbe, treba ih dostaviti prije 20. studenoga 2020.

35 Dopisom od 20. studenoga 2020. upućenim Vijeću, tužiteljevi odvjetnici podnijeli su svoje primjedbe o dokumentima iz točke 32. ove presude, pri čemu su tvrdili da nijedan od tih dokumenata ne opravdava produljenje predmetnih mjera. Konkretno, istaknuli su da, iako se u jednom od elemenata koje je Vijeće dostavilo u prilogu svojem dopisu od 30. listopada 2020. navodi tužiteljeva nova funkcija predsjednika Kongoanskog boksačkog saveza, osporavaju osnovanost tog razloga u svrhu opravdavanja ažuriranog zadržavanja uvrštenja njegova imena na sporne popise.

Četvrto produljenje mjera ograničavanja naloženih tužitelju

36 Vijeće je 10. prosinca 2020. donijelo pobijane akte kojima je uvrštenje tužiteljeva imena na sporne popise zadržano do 12. prosinca 2021., a obrazloženje takvog uvrštenja sada glasi kako slijedi:

„Kao zapovjednik protuizgredničke jedinice [PNC-a] pod nazivom [LNI] do 2017. i zapovjednik jedinice PNC-a [UPIHP] do prosinca 2019. Ferdinand Ilunga Luyoyo bio je odgovoran za prekomjernu uporabu sile i nasilnu represiju u rujnu 2016. u Kinshasi te snosi odgovornost za naknadna kršenja ljudskih prava koja je počinio PNC.

Ferdinand Ilunga Luyoyo stoga je bio uključen u planiranje, vođenje ili počinjenje djela koja predstavljaju teška kršenja ili povrede ljudskih prava u [Demokratskoj Republici Kongu].

Ferdinand Ilunga Luyoyo zadržao je čin generala i ostao aktivan na javnoj sceni [Demokratske Republike Konga].”

37 Dopisom od 11. prosinca 2020. Vijeće je obavijestilo tužitelja o Odluci 2020/2033, pri čemu je podsjetilo na to da se situacije povrede ljudskih prava nastavljaju.

38 U istom je dopisu Vijeće pojasnilo da je tužiteljeva situacija, u trenutku donošenja pobijanih akata, opravdavala zadržavanje njegova imena na spornim popisima s obzirom na to da je „kao zapovjednik protuizgredničke jedinice PNC-a do 2017. i zapovjednik jedinice PNC-a [UPIHP] do prosinca 2019. bio odgovoran za prekomjernu uporabu sile i nasilnu represiju u rujnu 2016. u Kinshasi te snosi odgovornost za naknadna kršenja ljudskih prava koja je počinio PNC” te da, „[i]ako više nije obnašao funkciju u PNC-u[,] zadržao je čin generala] i […] ostao aktivan na javnoj sceni [Demokratske Republike Konga], kao što to pokazuju dokumenti koji su [mu] dostavljeni”.

39 Vijeće je dodalo da, u slučaju da tužitelj želi podnijeti dodatne primjedbe, treba ih dostaviti prije 1. rujna 2021.

Zahtjevi stranaka

40 Tužbom podnesenom tajništvu Općeg suda 19. veljače 2021. tužitelj je pokrenuo ovaj postupak. Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

– poništi pobijane akte, u dijelu u kojem se ti akti odnose na njega;

– naloži Vijeću snošenje troškova.

41 Vijeće od Općeg suda zahtijeva da:

– odbije tužbu;

– podredno, u slučaju poništenja pobijanih akata, zadrži učinke Odluke 2020/2033 „do stupanja na snagu djelomičnog poništenja Provedbene uredbe 2020/2021”;

– naloži tužitelju snošenje troškova.

Pravo

42 U prilog svojem zahtjevu za poništenje pobijanih akata, tužitelj ističe dva tužbena razloga, od kojih se prvi temelji na povredi prava na saslušanje, a drugi na pogreškama u ocjeni. Opći sud smatra da prvo treba ispitati drugi tužbeni razlog.

Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na pogreškama u ocjeni

43 Kao prvo, tužitelj navodi očitu pogrešku u ocjeni u pogledu konteksta preispitivanja demokratske i političke situacije u Demokratskoj Republici Kongu koje je prethodilo produljenju mjera ograničavanja protiv njega.

44 Kao drugo, tužitelj u biti osporava osnovanost pobijanih akata u dijelu u kojem se zadržava uvrštenje njegova imena na sporne popise, iako se u trenutku donošenja tih akata nije moglo smatrati da je uključen u teške povrede ljudskih prava u Demokratskoj Republici Kongu.

45 S jedne strane, tužitelj prigovara Vijeću da je zadržalo uvrštenje njegova imena na sporne popise zbog prošlih događaja i zbog funkcija koje u trenutku donošenja pobijanih akata više nije obnašao, što je protivno kriteriju uvrštenja koji je napisan u sadašnjem vremenu.

46 U tom pogledu, tužitelj tvrdi da, nakon napuštanja LNI-ja PNC-a 2017. više ne obnaša nikakvu funkciju zapovjednika u PNC-u te da od prosinca 2019. više nije zapovjednik UPIHP-a. Naglašava da, iako je zadržao čin generala, više nema nikakve posebne javne ovlasti.

47 S druge strane, tužitelj osporava elemente koje je utvrdilo Vijeće u kojima se upućuje na njegovu funkciju predsjednika Kongoanskog boksačkog saveza s obzirom na to da se na temelju takve funkcije, koju obnaša privatno, ne može smatrati da je i dalje uključen u djela koja opravdavaju zadržavanje mjera ograničavanja protiv njega. Konkretno, tužitelj osporava relevantnost i dokaznu vrijednost zbog pristranosti autora članka od 8. listopada 2020., objavljenog na internetskoj stranici „desc-wondo.org”, iz kojeg proizlazi da on zbog te funkcije i dalje ima politički utjecaj.

48 Vijeće tvrdi da ciljevi mjera ograničavanja, koji osobito uključuju potporu vladavini prava i ljudskim pravima, u trenutku donošenja pobijanih akata nisu bili postignuti, osobito zbog činjenice da su se ozbiljne povrede ljudskih prava koje su počinili PNC-ovi agenti nastavile tijekom predmetnog razdoblja preispitivanja. Usto, tvrdi da se režim na čelu s bivšim predsjednikom samo djelomično promijenio 2019., imenovanjem novog predsjednika Demokratske Republike Konga, te da se ta politička situacija nastavila i tijekom 2020. Naglašava i to da tužitelj nije pružio dokaze ili indicije koji bi potvrdili da je zauzeo stajalište kojim se distancira od bivšeg režima. Stoga smatra, u nedostatku dovoljno temeljite promjene političkog i sigurnosnog konteksta u Demokratskoj Republici Kongu u trenutku donošenja pobijanih akata, da je bilo relevantno osloniti se na tužiteljevo trenutačno stajalište kako bi se ocijenilo trajanje činjeničnih i pravnih okolnosti koje su dovele do donošenja mjera ograničavanja te potreba njihova zadržavanja u svrhu postizanja njihova cilja.

49 U tom pogledu, Vijeće ističe da je tužitelj, iako od prosinca 2019. više ne obnaša svoju funkciju zapovjednika UPIHP-a, nakon što je suspendiran zbog uključenosti u nasilje i napad na odvjetnika, zadržao čin generala i ostao aktivan na javnoj sceni Demokratske Republike Konga, osobito zbog svoje nove funkcije predsjednika Kongoanskog boksačkog saveza, koja je vrlo politizirana i omogućuje mu održavanje bliskih veza s političkim akterima na čelu zemlje.

50 Vijeće povezuje ta utvrđenja s činjenicom da je, u trenutku donošenja pobijanih akata, tužitelj tek u prosincu 2019., odnosno tek jednu godinu prije njihova donošenja, prestao obnašati svoju funkciju zapovjednika UPIHP-a, te da je osim toga bio uključen u djela koja predstavljaju ozbiljne povrede ljudskih prava u rujnu 2016. i djela koja je naknadno počinio PNC, kao i u nasilje u prosincu 2019. Stoga smatra da je opravdano moglo zaključiti da je mjere ograničavanja protiv tužitelja potrebno zadržati radi postizanja ciljeva koji se tim mjerama nastoje ostvariti te da je raspolagalo dosljednim i pouzdanim dokazima na temelju kojih je u pogledu tužitelja moglo izvesti ažurirane zaključke sadržane u pobijanim aktima.

51 Najprije valja podsjetiti na to da, prema sudskoj praksi, djelotvornost sudskog nadzora koju jamči članak 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima zahtijeva, među ostalim, da se sud Unije uvjeri u to da se odluka kojom su donesene ili zadržane mjere ograničavanja, a koja se osobno odnosi na dotičnu osobu ili subjekt, temelji na dovoljno čvrstoj činjeničnoj osnovi. To podrazumijeva provjeru navedenih činjenica u obrazloženju koje podupire navedenu odluku, tako da sudski nadzor nije ograničen na utvrđenje apstraktne vjerojatnosti navedenih razloga, nego se odnosi na pitanje jesu li ti razlozi, ili barem jedan od njih ako ga se smatra dovoljnim kako bi podržao tu istu odluku, dokazani (presuda od 18. srpnja 2013., Komisija i dr./Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P i C-595/10 P, EU:C:2013:518, t. 119.).

52 Na Vijeću je da u slučaju osporavanja utvrdi osnovanost razloga skupljenih protiv osobe koje se to tiče, a ne na njoj samoj da pruži negativan dokaz o neosnovanosti navedenih razloga (vidjeti u tom smislu presude od 18. srpnja 2013., Komisija i dr./Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P i C-595/10 P, EU:C:2013:518, t. 121. i od 28. studenoga 2013., Vijeće/Fulmen i Mahmoudian, C-280/12 P, EU:C:2013:775, t. 66.).

53 U tu svrhu nije potrebno da Vijeće podnese sudu Unije sve podatke i dokaze neodvojive od razloga navedenih u osporavanom aktu. Važno je međutim da pruženi podaci ili dokazi potkrijepe razloge protiv dotične osobe (vidjeti u tom smislu presude od 18. srpnja 2013., Komisija i dr./Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P i C-595/10 P, EU:C:2013:518, t. 122. i od 28. studenoga 2013., Vijeće/Fulmen i Mahmoudian, C-280/12 P, EU:C:2013:775, t. 67.).

54 Ocjenu dovoljno čvrste činjenične osnove koju je utvrdilo Vijeće treba provesti tako da se dokazi i podaci ispitaju ne odvojeno, nego u kontekstu u kojem su smješteni. Naime, Vijeće je ispunilo obvezu u pogledu tereta dokazivanja ako je sudu Unije predočilo skup dovoljno konkretnih, preciznih i dosljednih indicija na temelju kojih se može dokazati postojanje dovoljne veze između osobe koja podliježe mjeri zamrzavanja njezinih financijskih sredstava i režima ili općenito stanja protiv kojega se vodi borba (vidjeti presudu od 20. srpnja 2017., Badica i Kardiam/Vijeće, T-619/15, EU:T:2017:532, t. 99. i navedenu sudsku praksu).

55 Osim toga, valja podsjetiti na to da su mjere ograničavanja preventivne i po definiciji privremene prirode, te su uvijek valjane samo toliko dugo dok postoje činjenične i pravne okolnosti koje su dovele do njihova donošenja kao i dok postoji potreba njihova održavanja na snazi radi ostvarenja cilja s kojim su povezane. Stoga je prilikom povremenog preispitivanja tih mjera ograničavanja na Vijeću da dâ aktualnu ocjenu situacije i odredi koji je učinak takvih mjera kako bi utvrdilo jesu li se njima mogli postići ciljevi zadani prvotnim uvrštenjem imena dotičnih osoba i subjekata na sporni popis odnosno je li i dalje moguće izvesti isti zaključak u vezi s navedenim osobama i subjektima (presuda od 12. veljače 2020., Amisi Kumba/Vijeće, T-163/18, EU:T:2020:57, t. 58. i 59.).

56 U tom je kontekstu Opći sud presudio da Vijeće može odlučiti zadržati imena osoba na spornim popisima, tako da zadrži razloge koji se odnose na prošle događaje i koji su se utvrdili u ranijim odlukama koje se odnose na te osobe, a da pritom dotične osobe nisu počinile nove povrede ljudskih prava tijekom razdoblja koje je prethodilo preispitivanju, pod uvjetom da je to zadržavanje i dalje opravdano s obzirom na sve relevantne okolnosti, a osobito s obzirom na činjenicu da ciljevi zadani mjerama ograničavanja nisu postignuti (vidjeti u tom smislu presudu od 12. veljače 2020., Amisi Kumba/Vijeće, T-163/18, EU:T:2020:57, t. 82. do 84. i navedenu sudsku praksu).

57 U ovom slučaju, iz uvodnih izjava 3. i 4. Odluke 2016/2231 proizlazi da su predmetne mjere ograničavanja protiv određenih kategorija osoba, a osobito onih koje pridonose teškim povredama ljudskih prava, imale za cilj, među ostalim, omogućiti stabilizaciju situacije u Demokratskoj Republici Kongu poticanjem vlade da osigura povoljno okružje za održavanje demokratskog dijaloga, da jamči poštovanje ljudskih prava i vladavine prava te da prekine svaku uporabu pravosudnog sustava kao političkog sredstva kako bi se omogućilo da se počinitelji teških povreda tih prava izvedu pred neovisni sud (vidjeti točke 6. do 11. ove presude). U tu svrhu, njima se nastojao izvršiti pritisak na osobe koje se smatraju odgovornima za nestabilnost sigurnosne situacije u Demokratskoj Republici Kongu.

58 Tako je Odlukom 2016/2231 i Uredbom 2016/2230 tužiteljevo ime uvršteno na sporne popise zato što je u biti obnašao funkciju zapovjednika LNI-ja, jedinice PNC-a koja je bila uključena u prekomjernu uporabu sile i nasilnu represiju prosvjeda održanih u Kinshasi u rujnu 2016. U tom je pogledu Opći sud već utvrdio da su ti razlozi potvrđeni u presudama od 12. veljače 2020., Ilunga Luyoyo/Vijeće (T-166/18, neobjavljena, EU:T:2020:50, t. 87. do 136.) i od 3. veljače 2021., Ilunga Luyoyo/Vijeće (T-124/19, neobjavljena, EU:T:2021:63, t. 96. do 144.), u pogledu prvog odnosno drugog produljenja uvrštenja tužiteljeva imena na sporne popise.

59 Usto, donošenjem Odluke 2019/2109 i Provedbene uredbe 2019/2101, koje se odnose na treće produljenje uvrštenja tužiteljeva imena na sporne popise, Vijeće je obrazloženju takvog uvrštenja dodalo da tužitelj, koji je u srpnju 2017. postao zapovjednik jedinice PNC-a UPIHP, snosi odgovornost za povrede ljudskih prava koje je PNC počinio u Demokratskoj Republici Kongu. U tužbi koja se odnosi na te akte Opći sud je utvrdio da je Vijeće u dovoljnoj mjeri dokazalo povezanost između tužitelja i takvih povreda (vidjeti u tom smislu presudu od 15. rujna 2021., Ilunga Luyoyo/Vijeće, T-101/20, neobjavljena, EU:T:2021:575, t. 156. do 160.).

60 U pobijanim aktima, čiji je tekst naveden u točki 36. ove presude, Vijeće i dalje upućuje na činjenice opisane u točkama 58. i 59. ove presude koje se odnose na tužiteljevu uključenost u povrede ljudskih prava na temelju njegove funkcije zapovjednika, najprije LNI-ja do 2017., a zatim UPIHP-a. Međutim, Vijeće je ažuriralo obrazloženje navedeno protiv tužitelja, time što je, s jedne strane, pojasnilo da je do prosinca 2019. bio zapovjednik UPIHP-a i, s druge strane, dodalo da je zadržao čin generala i ostao aktivan na javnoj sceni Demokratske Republike Konga.

61 Tužitelj osporava osnovanost zadržavanja predmetnih mjera ograničavanja protiv njega, o kojem je odlučeno u pobijanim aktima, s obzirom na to da on, u trenutku donošenja tih akata, više nije obnašao nikakvu funkciju u PNC-u i da se u biti na temelju njegove nove funkcije predsjednika Kongoanskog boksačkog saveza ne može u dovoljnoj mjeri utvrditi da postoji veza između njega i sigurnosne situacije u Demokratskoj Republici Kongu. Stoga valja provjeriti da li se Vijeće, u skladu sa sudskom praksom navedenom u točkama 55. i 56. ove presude, nakon što je u okviru

preispitivanja predmetnih mjera ograničavanja provelo svoju ažuriranu ocjenu situacije, i dalje moglo pozivati na prošle događaje koji su već utvrđeni u ranijim odlukama koje se odnose na tužitelja kako bi opravdalo da se protiv njega zadrže mjera ograničavanja.

62 U tom pogledu, s jedne strane, kada je riječ o sigurnosnoj situaciji u Demokratskoj Republici Kongu u trenutku donošenja pobijanih akata, valja utvrditi da je Vijeće raspolagalo skupom informacija koje proizlaze iz različitih izvora i u skladu s kojima je, unatoč održavanju predsjedničkih izbora od 30. prosinca 2018., u Demokratskoj Republici Kongu i dalje postojala zabrinjavajuća situacija u pogledu poštovanja vladavine prava i ljudskih prava. Naime, utvrđenje povećanja broja povreda ljudskih prava tijekom predmetnog razdoblja preispitivanja, a osobito onih povezanih s demokratskim prostorom koje su počinili PNC-ovi agenti, potkrijepljeno je elementima koje je Vijeće dostavilo tužitelju, u prilozima svojem dopisu od 30. listopada 2020., osobito trima obavijestima Zajedničkog ureda Ujedinjenih naroda za ljudska prava (UNJHRO) o glavnim trendovima povreda ljudskih prava od siječnja do lipnja 2020., kao i u srpnju i kolovozu 2020.

63 Stoga je Vijeće imalo na raspolaganju dovoljno elemenata da smatra da su ispunjeni uvjeti navedeni u članku 3. stavku 2. točki (b) Odluke 2010/788 i u članku 2.b stavku 1. točki (b) Uredbe br. 1183/2005.

64 S druge strane, kad je riječ o konkretnoj tužiteljevoj situaciji u trenutku donošenja pobijanih akata, kao prvo, stranke se slažu da tužitelj od prosinca 2019. više nije obnašao funkcije u PNC-u. Osim toga, Vijeće je već raspolagalo tom informacijom u trenutku preispitivanja mjera ograničavanja protiv tužitelja. To potvrđuje dopis koji je Vijeće uputilo tužitelju 30. listopada 2020., u kojem ga je obavijestilo o svojoj namjeri da tu informaciju uzme u obzir prilikom ažuriranja obrazloženja navedenog protiv njega.

65 U tim okolnostima, kao drugo, valja ispitati obrazloženje pobijanih akata, u skladu s kojim je zadržavanje tužiteljeva imena na spornim popisima i dalje bilo opravdano u trenutku donošenja pobijanih akata jer je tužitelj, unatoč svojoj uključenosti u različite povrede ljudskih prava od rujna 2016. do prosinca 2019., zadržao čin generala i obnašao novu funkciju predsjednika Kongoanskog boksačkog saveza koja mu je omogućila da ima utjecaj na političkoj razini.

66 U tom pogledu, na prvom mjestu, valja utvrditi da se Vijeće ne poziva na elemente na temelju kojih se može utvrditi veza između povreda ljudskih prava i tužitelja nakon prosinca 2019., odnosno gotovo jednu godinu prije donošenja pobijanih akata.

67 Doista, iz članka s internetske stranice „actualite.cd”, od 18. prosinca 2019., naslovljenog „[République démocratique du Congo]: pour avoir agressé un avocat à Lubumbashi, la police suspend le général Ilunga Luyoyo” („[Demokratska Republika Kongo]: policija suspendirala generala Ilungu Luyoya zbog napada na odvjetnika u Lubumbashiju”, koji je Vijeće dostavilo u prilogu dopisu od 30. listopada 2020., proizlazi da je tužitelj bio osobno uključen u napad na odvjetnika. Međutim, upravo je zbog tih događaja tužitelj udaljen sa svoje funkcije u PNC-u. Usto, u tom se članku izvještava da je do predmetnog napada došlo nakon prepirke između tužitelja i osobe koja, osim toga, obnaša funkciju odvjetnika, zbog razloga privatne prirode, a ne konkretno zbog te funkcije. Osim toga, iz spisa Vijeća ne proizlazi niti ono navodi da je u trenutku donošenja pobijanih akata, do kojeg je došlo gotovo jednu godinu nakon navedenih događaja, tužitelj vraćen na svoju prijašnju funkciju u PNC-u ili na bilo koju drugu funkciju povezanu sa sigurnosnom situacijom u Demokratskoj Republici Kongu, kao uostalom ni da je mogao biti vraćen na te funkcije.

68 Na drugom mjestu, na temelju same okolnosti da je, nakon prestanka obnašanja svoje funkcije u PNC-u u prosincu 2019., tužitelj zadržao čin generala ne može se smatrati da je mogao imati bilo kakvu ulogu u sigurnosnim snagama u Demokratskoj Republici Kongu. Uostalom, Vijeće to ni ne tvrdi, nego samo utvrđuje da je tužitelj zadržao svoj čin generala, dok tužitelj u tužbi izričito tvrdi da „više nema nikakvu posebnu ovlast”.

69 Na trećem mjestu, kad je riječ o funkciji predsjednika Kongoanskog boksačkog saveza koju tužitelj obnaša, Vijeće se oslanja na tri članka, odnosno članak s internetske stranice „Matininfos.net” od 9. rujna 2020., naslovljen „Boxe: Ilunga Makabu défendra sa ceinture WBC en novembre à Kinshasa” (Boks: Ilunga Makabu u studenome brani WBC pojas u Kinshasi”), članak s internetske stranice „Scoop.rdc” od 5. veljače 2020., naslovljen „Sacré champion du monde de boxe ‚WBC’ golden: Junior Makabu Ilunga reçu par Fatshi!” („Okrunjen svjetski prvak u boksu ‚WBC’ Golden: Fatshi primio Juniora Makabua Ilungu!)” te članak od 8. listopada 2020., objavljen na internetskoj stranici „desc-wondo.org”, naslovljen „L’Union européenne doit prolonger les sanctions contre les anciens collaborateurs de Joseph Kabila” („Europska unija treba produljiti sankcije protiv bivših suradnika Josepha Kabile”) (u daljnjem tekstu: članak od 8. listopada 2020.).

70 Točno je da se u članku od 8. listopada 2020. navodi da „tužitelj nastavlja obnašati izrazito politiziranu funkciju”.

71 Međutim, neovisno o njegovoj vjerodostojnosti, koju tužitelj osporava zbog navodne pristranosti autora, članak od 8. listopada 2020. ne sadržava nikakav konkretan podatak na temelju kojeg bi se moglo dokazati da bi predsjednik nacionalnog boksačkog saveza u Demokratskoj Republici Kongu mogao imati utjecaj na razini sigurnosne politike.

72 Usto, u druga dva članka navedena u točki 69. ove presude izvještava se da je, tijekom predmetnog razdoblja preispitivanja, tužitelj bio u kontaktu s političkim vlastima Demokratske Republike Konga u okviru svoje funkcije predsjednika Kongoanskog boksačkog saveza, prilikom počasnog prijema kod predsjedništva republike mladog kongoanskog profesionalnog boksača koji je postao svjetski prvak i prilikom zahtjeva za financijsku potporu koji je taj boksač podnio ministarstvu sporta i rekreacije kako bi se podržala njegova sportska aktivnost.

73 Međutim, iz tih činjenica ne proizlazi da je tužitelj prekoračio okvir uobičajenog obnašanja funkcije predsjednika nacionalnog sportskog saveza s obzirom na to da ta funkcija može uključivati, među ostalim, podupiranje profesionalnih sportaša u tom sektoru podržavanjem zahtjeva za bespovratna sredstva podnesenih ministarstvu nadležnom posebno za navedeni sektor te prisustvovanjem počasnim javnim događanjima.

74 Posljedično, člancima opisanima u točki 72. ove presude ne može se potkrijepiti informacija navedena u članku od 8. listopada 2020. da je tužitelj obnašao „vrlo politizirane” funkcije kao predsjednik Kongoanskog boksačkog saveza.

75 Iz prethodno navedenog proizlazi, s jedne strane, da tužitelj u dugom razdoblju od gotovo jedne godine prije donošenja pobijanih akata više nije obnašao nikakvu funkciju povezanu s PNC-om te, s druge strane, da Vijeće nije u dovoljnoj mjeri dokazalo da je tužitelj mogao utjecati na sigurnosnu politiku Demokratske Republike Konga.

76 U tim se uvjetima, na temelju okolnosti utvrđenih u pobijanim aktima, u skladu s kojima je tužitelj zadržao čin generala i ostao aktivan na javnoj sceni, ne može zaključiti da je i dalje bilo opravdano zadržati mjere ograničavanja protiv njega u svrhu postizanja ciljeva tih mjera, odnosno osobito podupiranja poboljšanja situacije ljudskih prava u toj državi.

77 Naposljetku, kada je riječ o mogućnosti Vijeća da se pozove na činjenicu da tužitelj nije zauzeo stajalište kako bi se distancirao od bivšeg režima na vlasti u Demokratskoj Republici Kongu, valja naglasiti da, u određenim okolnostima svake situacije, izostanak distanciranja dotične osobe u odnosu na režim na vlasti Vijeće može smatrati elementom koji treba uzeti u obzir u potporu zadržavanja mjera ograničavanja protiv te osobe.

78 Međutim, u ovom slučaju, iz prethodno navedenog proizlazi da tužitelj u dugom razdoblju od gotovo jedne godine prije donošenja pobijanih akata više nije obnašao različite funkcije koje su opravdale prvotno uvrštenje njegova imena na sporne popise i uzastopna produljenja takvog uvrštenja. Iz toga također proizlazi da je Vijeće pravodobno obaviješteno o tom prestanku obnašanja funkcije. Međutim, unatoč tim okolnostima, Vijeće nije pružilo dovoljne dokaze na temelju kojih se može smatrati da je na kraju predmetnog razdoblja preispitivanja i dalje postojala dovoljna veza između tužitelja i sigurnosne situacije do koje je došlo zbog povreda ljudskih prava u Demokratskoj Republici Kongu. U tim se okolnostima Vijeće, kako bi se poduprlo zadržavanje mjera ograničavanja protiv tužitelja, ne može valjano osloniti na činjenicu da tužitelj nije zauzeo stajalište kojim se distancira od bivšeg režima na vlasti u Demokratskoj Republici Kongu. U konkretnim okolnostima ovog predmeta, takav argument stoga ne može biti dovoljan da bi se opravdali pobijani akti.

79 Prema tome, u odgovoru na tužiteljeva osporavanja, Vijeće nije uspjelo dokazati osnovanost zadržavanja predmetnih mjera ograničavanja protiv njega.

80 Iz toga proizlazi da je Vijeće počinilo pogrešku u ocjeni time što je u pobijanim aktima zaključilo da je uvrštenje tužiteljeva imena na sporne popise i dalje bilo opravdano jer je bio uključen u planiranje, vođenje ili počinjenje djela koja predstavljaju teška kršenja ili povrede ljudskih prava u Demokratskoj Republici Kongu.

81 Stoga drugi tužbeni razlog treba prihvatiti u njegovu drugom dijelu, a da pritom nije potrebno odlučiti o drugim tužiteljevim argumentima i o prvom dijelu tog tužbenog razloga.

82 S obzirom na prethodno navedeno, valja poništiti pobijane akte u dijelu u kojem se odnose na tužitelja, pri čemu nije potrebno ispitati prvi tužbeni razlog koji je istaknuo.

Vremenski učinci djelomičnog poništenja Odluke 2020/2033

83 Kad je riječ o zahtjevu koji je Vijeće podredno podnijelo u svojem odgovoru na tužbu, koji se odnosi na zadržavanje učinaka Odluke 2020/2033 do stupanja na snagu djelomičnog poništenja Provedbene uredbe 2020/2021 protiv tužitelja, valja podsjetiti na to da je Vijeće tom odlukom u razdoblju od 12. prosinca 2020. do 12. prosinca 2021. zadržalo tužiteljevo ime na popisima osoba na koje se odnose mjere ograničavanja iz Priloga II. Odluci 2010/788.

84 Međutim, Odlukom Vijeća (ZVSP) 2021/2181 od 9. prosinca 2021. o izmjeni Odluke 2010/788 (SL 2021., L 443, str. 75.), Vijeće je ažuriralo popis osoba na koje se odnose mjere ograničavanja iz Priloga II. Odluci 2010/788 te je tužiteljevo ime na tom popisu zadržalo do 12. prosinca 2022.

85 Prema tome, iako poništenje Odluke 2020/2033 u dijelu u kojem se odnosi na tužitelja sadržava poništenje uvrštenja njegova imena na popis iz Priloga II. Odluci 2010/788 za razdoblje od 12. prosinca 2020. do 12. prosinca 2021., takvo poništenje, suprotno tomu, ne može dovesti u pitanje zakonitost tog uvrštenja za kasnije razdoblje, s obzirom na to da se ova tužba ne odnosi na Odluku 2021/2181.

86 Posljedično, s obzirom na to da se na tužitelja i danas primjenjuju nove mjere ograničavanja, podredni zahtjev Vijeća koji se odnosi na vremenske učinke djelomičnog poništenja Odluke 2020/2033, na koji se podsjeća u točki 83. ove presude, postao je bespredmetan.

Troškovi

87 U skladu s člankom 134. stavkom 1. Poslovnika Općeg suda, stranka koja ne uspije u postupku dužna je, na zahtjev protivne stranke, snositi troškove. Budući da Vijeće nije uspjelo u postupku, valja mu naložiti snošenje troškova, u skladu s tužiteljevim zahtjevom.

Slijedom navedenog,

OPĆI SUD (sedmo vijeće)

proglašava i presuđuje:

1. **Odluka Vijeća (ZVSP) 2020/2033 od 10. prosinca 2020. o izmjeni Odluke 2010/788/ZVSP o mjerama ograničavanja protiv Demokratske Republike Konga i Provedbena uredba Vijeća (EU) 2020/2021 od 10. prosinca 2020. o provedbi članka 9. Uredbe (EZ) br. 1183/2005 o uvođenju određenih posebnih mjera ograničavanja usmjerenih protiv osoba koje krše embargo na oružje u odnosu na Demokratsku Republiku Kongo, poništavaju se u dijelu u kojem se ti akti odnose na Ferdinanda Ilungu Luyoya.**

2. **Vijeću Europske unije nalaže se snošenje troškova.**

da Silva Passos Reine Truchot

Objavljeno na javnoj raspravi u Luxembourgu 27. travnja 2022.

Potpisi